

Krzysztof Walenta

Leśno, st. 22, gm. Brusy, woj.
bydgoskie, AZP 20-35/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 54

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Leśno, st. 22
gm. Brusy, woj. bydgoskie
AZP 20-35/—

Uniwersytet Łódzki Zakład Prahistorii

Badania prowadził dr Krzysztof Walenta. Finansowane przez Uniwersytet Łódzki i Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Bydgoszczy. Drugi sezon badań. Cmentarzysko grobów książęcych z okresu wpływów rzymskich, osada z okresu wpływów rzymskich oraz cmentarzysko grobów obwarowanych z wczesnej epoki żelaza.

Po odkryciu w poprzednim sezonie grobu książęcego i pozostałości pieca, w 1995 r. kontynuowano badania w celu rozpoznania stanowiska i lokalizacji dalszych grobów. Łącznie przebadano powierzchnię 450 m², stosując metodę wykopów rozproszonych. Wykopy starano się lokalizować w miejscu niewielkich wyniesień. Nie bez znaczenia dla ich lokalizacji była gęstość zalesienia, ponieważ uzyskano zgodę właściciela tylko na częściowe usunięcie drzew. Pierwsze wykopy założono ok. 15 m na południe od odkrytego wcześniej grobu książęcego. Odkryto tam 3 groby obwarowane z wczesnej epoki żelaza. Dwa z nich były znacznie uszkodzone. Grób Nr 3 zachował się w stanie nienaruszonym. W komorze grobowej znajdowała się popielnica, obok której ustawiona była misa. Podobny zestaw naczyń, wzbogacony o niewielką czarkę, znajdował się w nieco lepiej zachowanym grobie obwarowanym Nr 1. Wykopy założone na północny wschód od grobu książęcego doprowadziły do odkrycia kolejnych obiektów osadniczych kultury wielbarskiej. Odkryto tam pozostałości dużego pieca o nieokreślonej funkcji oraz dwóch palenisk. Wśród zabytków znajdowanych w czasie eksploracji obok ułamków ceramiki odkryty został niebieski paciorek melonowaty. W kolejnych wykopach odsłaniane były niewielkie jamy z ułankami ceramiki kultury lużyckiej. Nie ulega wątpliwości, że teren omawianego stanowiska kryje pozostałości rozległej osady kultury wielbarskiej oraz liczne obiekty kultur z końca epoki brązu i wczesnej epoki żelaza, jednak dalsze badania bez możliwości wycięcia większej ilości drzew wydają się niecelowe.

Łąka, st. 16
gm. Trzebnicko, woj. rzeszowskie
AZP 102-77/39

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Piotr Mitura. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Pierwszy sezon badań. Osada kultury malickiej i grupy tarnobrzeskiej.

Stanowisko zlokalizowane jest na łagodnym garbie w strefie terasy nadzalewowej, w odległości ok. 1 km na północ od wsi Łąka. Założono 7 wykopów o powierzchni 500 m². Wyeksplorowano 39 obiektów, w tym 4 kultury malickiej; pozostałe należy przypisać grupie tarnobrzeskiej i na podstawie ceramiki datować na okres halsztacki C i D.

Badania będą kontynuowane.

Łubowice, st. 1, gm. Kiszkowo, woj. poznańskie — patrz: neolit